

Då emellertid förenämnda frågor, enligt hvad utskottet inhemtat, lära hafva upptagits och för närvarande ligga under utredning af 1886 års s. k. ekonomiska komité, hemställer utskottet,

att motionen ej må för närvarande till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 25 juni 1887.

På det sammansatta utskottets vägnar:

G. S. ÅKERHJELM.

N:o 6.

Sammanatta stats- och bankoutskottets utlåtande, med anledning af väckta motioner i fråga om åtgärders vidtagande för nedsättning i räntan å hypotekslån.

Till sammansatta utskottets behandling hafva hänvisats två inom Riksdagen väckta motioner dels en, afgifven inom Första Kammaren [n:o 4] af herr *A. Th. Carlheim-Gyllensköld*, i hvilken på anförda skäl föreslagits, att Riksdagen för sin del måtte besluta att till Kongl. Maj:ts förfogande ställa ett anslag utaf 3,180,000 kronor för att med 1,590,000 kronor om året under 1888 och 1889 tillhandahålla rikshypoteksbanken dessa belopp, på det att den med detta förskott, hvilket återgäldas efter hypoteksbankens framtida konverteringar, skall med första nedsätta räntan för sina låntagare med en half procent, med vilkor att hypoteksbanken genom egna åtgärder nedsätter samma ränta

ytterligare en half procent samt att sålunda 1,590,000 kronor måtte för detta ändamål på extra stat uppföras i 1888 års riksstat;

dels ock en, afgifven inom Andra Kammaren af herr C. F. Pettersson i Dänningelanda, i hvilken på anförda grunder föreslagits, att Riksdagen måtte i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes till nästkommande riksdag hafva låtit utreda hvad årligt belopp, som kunde för framtiden erfordras att af statsmedel utgå för att sätta allmänna hypoteksbanken i tillfälle att, jemte fullgörande af sina ännu återstående kapitalrabatters liquiderande, nedsätta den utlåningsränta hypoteksbanken egde att af de olika hypoteksföreningarne uppbära till $4\frac{1}{4}$ procent, så att låntagare i dessa föreningar, från och med sitt inträde i dem, ej vore skyldig att årligen för sina der erhållna lån betala högre än denna ränta jemte den annuitet, som i behörig ordning kunde varda fastställd för lånens återbetalande, och att Kongl. Maj:t täcktes till samma riksdag framställa det förslag, som han i nåder kunde med anledning häraf finna lämpligt.

I den sistnämnda motionen hade herrar A. G. Jönsson i Mårarp, S. Wieslander i Ingelstad och Johan Petersson i Boestad instämt.

Då båda motionerna åsyfta sänkande af hypoteksföreningarnas utlåningsränta, samt i båda därför åberopats såsom grund hufvudsakligen jordbrukets nuvarande betryck och den allmänna räntefotens sjunkande, hafva motionerna syns utskottet böra i ett sammanhang behandlas.

Enligt utskottets förmenande kan det emellertid icke anses lämpligt att, såsom motionärerna afsett, staten, till tunga för landets öfriga befolkning, träder emellan för att hjälpa endast de jordegare, som häfta i skuld till hypothekeföreningarna. Dertill kommer äfven, att det betydliga statsbidrag, som för ändamålet skulle erfordras, icke lär kunna erhållas annorledes, än genom anlåtande af statens kredit.

På dessa skäl och då allmänna hypothekebankens nuvarande anseende på den utländska lånemarknaden genom den statens mellankomst, motionärerna föreslagit, enligt utskottets mening, skulle kunna skadas, får utskottet hemställa,

att förevarande motioner icke må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 25 juni 1887.

På det sammansatta utskottets vägnar:

G. S. ÅKERHJELM.